

da Landhusholdningsselskabet i sin Betænkning i sin Tid var gaaet ud fra, at det snarere vilde koste 25,000 Kr. Skulde vi have et Museum ogsaa i Odense, vil det altsaa sikkert tilsammen komme til at koste 50,000 Kr. Et Forslag om Museernes Anbringelse i Byerne, som de Herrer stille, hvor de holde sig indenfor den Sum af 6,000 Kr., som er fastsat, naar Museet skal ud til Landbrugsskolerne, kalder jeg umuligt. Det er ganske umuligt, naar der skal oprettes Museer i Byerne, at holde sig indenfor en Ramme af 6,000 Kr. Vil man have et Museum i Odense og et i Aarhus, maa man ganske sikkert langt højere op, op til et halvt Hundrede Tusinde Kroner, og samtidig maa man være forberedt paa at ofre 16—18,000 Kr. til den aarlige Drift. Jeg veg i sin Tid ikke tilbage for dette, men den højtærede Landbrugsminister og en hel Del af Tingets Medlemmer vare imod det, og vi toge i sin Tid Forslaget tilbage, fordi vi ansaa det for uigennemførligt. Nu foreligger Sagen paa et nyt Grundlag, om hvilket det ærede Medlem for Hornslet forleden sagde: „Jeg skal nu indrømme, at der kan siges noget baade for og imod begge disse Forslag“. Ja vel, der kan siges noget baade for og imod disse Forslag, det ene kan have sine Fordele, det andet sine. Sagen foreligger nu paa en saadan Maade, at den har Udsigt til at kunne blive løst, og jeg vil anbefale, at den løses paa det nu foreliggende Grundlag.

Knudsen: Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Vejle Amts 4de Valgkreds (N. C. Jensen). Det ærede Medlem mente i Begyndelsen af sin Tale at burde gøre os Socialdemokrater opmærksomme paa, at man ikke skal gaa ud fra, at alt, hvad der er Hede, egner sig til Opdyrkning. Jeg ved nu ikke, af hvilken Grund det ærede Medlem føler Trang til at fremkomme med denne Oplysning. Der er ikke noget i det foreliggende Forslag, som tyder paa, at man har den Mening; og heller ikke i den Motivering, som er givet af Forslaget, eller de Bemærkninger, der ere gjorte dertil, er der noget, der tyder derpaa. Jeg og mine Partifæller ere selvfølgelig ganske paa det rene med — det kende vi alt for godt —, at al Hedejord ikke er af samme Beskaffenhed, at der er noget, som det kan betale sig at opdyrke, og andet, som er mindre rentabelt. Derfor have vi heller ikke berørt dette Spørgsmaal, og jeg ved ikke, af hvilken Grund det ærede Medlem

er kommet ind derpaa. Han maa have draget en forkert Slutning; men det kunne vi ikke indlade os paa at diskutere om, han kan jo drage mange forkerte Slutninger, hvilket ogsaa viste sig af hans senere Udtalelser. Derimod udtalte han mere bestemt i Anledning af det foreliggende Forslag og de Bemærkninger, jeg gjorde, at enhver Understøttelse i den Retning, som jeg havde omtalt, vilde vise sig at være forfejlet. Nu faar man imidlertid ved at gennemlæse det ærede Medlems Tale, ligesom ved at høre det ærede Medlems Bemærkninger, det bestemte Indtryk, at i Virkeligheden ligger den samme Tanke til Grund for det ærede Medlems Udtalelser som den, jeg har tilladt mig at fremføre. For det første skal jeg bemærke, at med Hensyn til det Forslag, som den højtærede Landbrugsminister bebudede, udtalte jo det ærede Medlem det samme, som vi nylig have hørt udtalt af den ærede Ordfører og af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at dette bebudede Forslag, som skulde gaa ud paa Udlaan til Hedekommuner, ikke vilde vise sig at være tilstrækkeligt, saa at der burde gøres mere. Og hvad var det saa, det ærede Medlem mente, der burde gøres mere end det, den højtærede Landbrugsminister har bebudet? Jo, siger det ærede Medlem, Staten bør støtte den enkelte Initiativ eller ogsaa, tilføjede det ærede Medlem, opkøbe de Hedearealer, som ere urentable. Jeg skal først henholde mig lidt til det første, det ærede Medlem paapegede, thi dette at støtte den enkeltes Initiativ, det er jo netop det, Forslaget gaar ud paa. Det gaar jo ud paa at støtte de enkelte Hedeopdyrkere i deres Arbejde, saaledes at de skulle kunne udføre det og senere høste Frugterne deraf. Og hvad det angaar at opkøbe Hedearealer, da er det jo ligefrem et Krav, der staar paa Socialdemokratiets Program. Vi Socialdemokrater ønske jo netop i højeste Grad, at Staten vil opkøbe Hedearealer og sætte Kraft ind paa at faa dem, saa vidt det er muligt, opdyrkede og kultiverede; det staar paa vort Program.

Jeg noterer med stor Glæde den Tilslutning, det socialdemokratiske Program har faaet paa dette Punkt fra det ærede Medlem. Det viser sig, at det socialdemokratiske Program ikke helt igennem er af den Beskaffenhed, at det ærede Medlem maa kaste Vrag paa det. Naar vi ikke i Aar have stillet noget Forslag derom, ja saa er det naturligvis af den Grund, at vi Socialdemokrater ere blevne saa vant til,